

A. G. R. U.

IN EPARHIA MARAMUREȘULUI

Suplimentul Organului „Dumineca“

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca“.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca“.

Apel către membrii Agrului din Eparhia Maramureș.

Mulți sunt de aceia, cari o fi cetit ceva, însă puțini de aceia cari au și participat dintre laicii Eparhiei noastre, nu numai la Congresul Eparhial, ci și la cel General ținut în acest an la Lugoj.

Și oare cu atâta am fi satisfăcut noi, datorințelor noastre în aceste zile grele de încercare, ca cetățeni loiali, ca buni români, români de obârșie, noi cari admirăm poate Roma păgână de odinioară, dar întru nimica nu ne mișcă Roma creștină de azi.

Nu iubiți cetitori membri ai Agrului, atâta nu ajunge și numai cu atâta nu am făcut mai mult, decât ce fac cei mai mulți știutori de carte, cari plictisindu-se din cauza golăciunii, sufletului lor, dat de Creator să fie vas încheptător pentru harurile dumnezeiești — cumpără vre'o jumătate de duzină de ziare — nici întâmplător unul catolic — s'au într'o cafenea, ori cârciumă, fie chiar numită bodegă, sau vr'un club, pe drum, sau arare ori poate și acasă trecând peste titlurile tipărite cu litere mari, au mai trecut oarecare timp ce nu se mai întoarce nici când, pentru că timpul dintre oarele să zicem dela șase până la opt, mâine seara nu vor fi acelea de azi, ori cele de ieri, cari au trecut irevocabil.

Noi după ce am cetit atâtea ziare și le-am pus la o parte supărați, că nu am găsit nimica „interesant“, fiind că spre norocul nostru sunt încă proporțional destul de rare

întâmplările întru adevăr groaznice, cum erau asasinatele din — să zicem numai — ultimele luni.

Oare noi, membrii Agrului, ne putem liniști conștiință noastră cu atâta, cât vedem că fac cei mai mulți cunoscuți ai noștrii?

Nu iubiți cetitori, atâta nu e destul, dacă nu vrem să devenim și noi compatibili pentru acele ce în mod firesc vor trebui să urmeze, dacă trăim cu toți așa cum trăesc ei.

Azi nu mai putem trece cu o nepăsare criminală pe lângă aceste simptome, ci trebuie ca să ne hotărîm barem noi cei adunați în jurul Arhieriei noastre că vom contribui cu toate forțele noastre — cu talentele menționate în sf. Scriptură — la conlucrare în acțiunea catolică.

Agrul ca atare, numai acuma și-a împlinit existența de cinci ani și încoronându-și activitatea dezvoltată propriaminte cu constituire prin prezența Majestății Sale Regelui Carol II. la impozantele serbări desfășurate la Lugoj acuma trebuie să între în plină activitate, primind prin prezenta Regelui, aprobarea activității dezvoltate până acuma și o încurajare pentru a continua și a desvolta aceasta activitate.

Dacă aceasta activitate a meritat aprobarea celui mai competent factor constituțional până la data Congresului dela Lugoj, cu atât mai mult ni se impune datorința a ne strânge rândurile, a ne încorda puterile, a ne mostra puțin conștiința și a continua, — mai corect zis — a începe în cadrele Ag-

rului o activitate intenzivă, după cele întâmplate la Marsilia.

Marseilesa și Marsilia vor rămânea acele două pietre de hotar între carii s'a dezvoltat păgânismul nou, necredința, distrugerea credinței adevărate, al respectului în Europa.

Din Marseilesa s'a nutrit aceasta mișcare, sperăm însă ca cu Marsilia s'a terminat și urmează renașterea.

Trebue să ne aducem aminte de șirurile lui V. Alexandri unde zice că: Latina gintă e regină într'ale lumii ginte mari, Ea poartă în frunte o stea divină, lucind prin timpuri seculari" pentru că acum cetim — încă puțin — despre internaționalul Congres Euharistic ținut între cadre de abea închipuit de grandioase în Argentina, la Buenos Aires.

Numărul participanților la acest congres a atins două milioane. Președintele republicei — fiind el însuși catolic practicant — a urmat în procesiune pe Impăratul Impăraților și Regele Regilor, pe Hristos Rege, de față în sf. Euharistic, purtat de delegatul special al Papei, de cardinalul Pacelli. Argentinienii sunt și ei de aceeași obârșie ca noi, de ginta latină, la fel cu noi, având aceeași frați și surori cu noi în Francezi, Italiani, Spanioli, Portughezi, și mai toate statele din America de nord.

Vasile Alexandri și-a scris apoteza sa intitulată „Latina Gintă“ atuncea, când Academia Franceză a publicat un mare concurs pentru cea mai reușită poezie — imn — care să elogieze rassa latină. Trebuie să știm că din toate țările cu obârșie latină au concurat cei mai de seamă poeți și dintre toți Alexandri al nostru a fost premiat pentru aceasta poezie.

Nu am merita existența noastră dacă nu ne-am purta astfel, ca să fim vrednici de acest elogiu.

Luând deci ca exemplu de urmat pe frații noștri din Argentina, și ținând în minte cuvintele Prea-Sfințitului Alexandru al Lugojului, adresate Majestății Sale Regelui Ca-

rol II zicând: Sire, Biserica noastră catolică este în mod firesc și spontan reazământul cel mai puternic al monarhiei pe pământ. Ea care știe că Dumnezeu în ceruri stăpânește în unitate absolută, fiind unic stăpân în cer și pe pământ, Ea care este prin instituție o monarhie de drept divin, simpatizează în chipul cel mai firesc cu monarhiile de pe pământ, reoglindirea stăpânirii divine și a regimului monarhic bisericesc. Ea știe și pricepe că, în jurul tronurilor se realizează mai bine solidaritatea supușilor unei țări, a unui popor și e mai bine chezășuită coeziunea socială și organismul de stat. De aceea Sire, fiți asigurat, că în biserica noastră română unită, veți avea deapururi un factor de radiare a forțelor națiunii în jurul tronului și un reazământ puternic pentru toate cauzele mari ale neamului cu care se identifică tronul.

Iubiți cetitori și membri ai Agrului, Vă rugăm cu insistență să vă conformați întocmai și cu începerea cvincvenalului al doilea să însepem cu toții o activitate corespunzătoare, nu numai o activitate deșartă, ci o viață activă catolică, barem în cadrele Agrului nostru.

Un „preot.“

În noaptea spre 8 Septembrie nu departe de Newyork — a căzut jerfa flăcărilor vaporul american „Morro Castle,“ având pe bord un personal constător din 240 de persoane și 318 călători. Și-au pierdut viața 300 de persoane. În legătură cu aceasta noapte a groazei — unul care a scăpat povestește următoarele: Călătorii nu încetă de a lăuda fapta unui tinăr preot. El stătea în liniște și fără mișcare în apropierea focului. La spatele lui noi am văzut limbile de foc șerpuitoare, care l'au învăluit cu o lumină roșie, încât nouă ni s'a părut, că-i ard hainele. Așa a stat el și și-a ridicat mâinile către cer, fără să zică un cuvânt. La aceasta vedenie într'un moment au încetat strigătele și zbieretăle de groază. Pe întreg vaporul a stăpânit o tăcere adâncă. În acel moment al tăcerii, — tinărul preot a început să se roage. Peste puține minute asistența rostea împreună cu preotul rugăciunea. Pe urmă el ne-a dat tuturor absoluta sacramentală. Pe urma flăcărilor căldura a devenit insuportabilă și noi am sărit în apă.

